

VIII. Országos Tudományos Diákköri Konferencia

Pécsi jelentés

A VIII. Országos Tudományos Diákköri Konferencia Jogi Szekciójának üléseit Pécsen tartottuk meg. A VIII. Konferencia „fővárosában”, Debrecenben nincs jogi kar s így esett a választás Pécsre. Indokolta tette ezt az a tény is, hogy a Pécsi Egyetem ebben az évben ünnepli megalapításának 600. évfordulóját. A Konferencia három napja alatt összesen ötven dolgozatot mutattak be a hallgatók. Bár egy-egy dolgozatra egy-másfél óránál több nem jutott, az üléseken komoly viták bontakoztak ki, tartalmas korreferátumokat hallhattunk. Karunk hallgatói huszonhat dolgozathoz készítettek előre részletes hozzászólást, és tevékenyen résztvettek a spontánul kialakult vitákban is.

Különösen érdekes korreferátummal szerepeltek karunk jogszlovendégei — a Novi Sad-i egyetem Jogi Karának hallgatói —, akik Szabó Károly IV. éves budapesti hallgató „Állam és gazdaság” című dolgozatához a munkás öngazdálkodás kérdéseit taglalva szövegezték hozzá.

A bemutatott dolgozatok közül kettő nyerte el az országos fődíjat. Friedrich Lajos budapesti V. éves hallgató „A halmaztat megállapítását kizáró okok a legújabb büntető ítélezési gyakorlatban” című dolgozata, valamint Fodor János V. éves szegedi hallgató „A nemzetközi szervezetek jogalanyisága” című munkája.

Fodor János dolgozatában a nemzetközi szervezetek jogalanyiságának a jogirodalomban rendkívül vitatott és kiforratlan problematikájával foglalkozott. A kérdésnek különösen nagy aktualitást kölcsönöz a nemzetközi szervezeteknek szemünk előtt lejtőzűdő gyors fejlődése. A dolgozat értékét fokozta, hogy szerzője mert és tudott új, a nemzetközi szervezetek fejlődésének irányát mutató következtetéseket levonni. Miniszteri dicséretet egy dolgozatunk, Gyűgyei Klára III. éves dolgozata nyert. Munkáját, melynek címe „A centralisták jogi és politikai

Nyelvészek

A JATE nyelvészei hagyományainak megfelelően most is jól szerepeltek. A finnugor nyelvészeket Labádi Gizella képviselte kitűnő dolgozatával: Számjelek a nyenyec (és mai szamojed) főnevek abszolút ragozásában. Sajnos, a magyar nyelvészek közül fel dolgoztatott. Ezt dr. Mikola Tibor adjunktus sajnálatosan jelezte meg. Különben meg volt elégedve a szegediek szereplésével. Szoboszlai Ildikó családi okokból nem jöhetett el. Dolgozatát Torma József olvasta fel, aminek nagy sikere volt. A hozzá szólók közül Varga István és Saád József megjegyzéseik voltak értékesek.

Sárossy Mária és Torma József dolgozatai a debreceni nyelvész hozzászólói szerint nagyon értékesek voltak. Mindkettőjük néhez szlovén témát választott.

nézeti”, hosszú kutatómunka eredményeként, elsősorban a Pesti Hírlapra támaszkodva készítette el.

A konferencián bemutatott dolgozatokat, azok témaválasztását értékelve megállapíthatjuk, jelentős azon szerzők száma, akik a legaktuálisabb jogi problémákkal foglalkoztak. Az új gazdasági mechanizmus kérdéseit öt dolgozat tárgyalta. Készült dolgozat a lakásbérlet kérdéseiről — Kovács Kornélné karunk III. éves hallgatója „Néhány probléma a lakásbérleti jogszabályok alkalmazása köréből” — vagy például a kisajátítás problémáiról — Mátyás Alice V. éves pécsi joghallgató: „Az állampolgári jogok érvényesülése a kisajátítási eljárás során”.

Összefoglalva mindazt, amit számunkra a konferencia jelentett: úgy véljük, komoly segítséget és ösztönzést adott diákköri munkánkhoz, újabb tapasztalatokkal gazdagította diákköri tagjainkat. Karunk hallgatói becsülettel szerepeltek, és e szereplésüket a IX. Országos Diákköri Konferenciára való felkészülésünk mércéjeként kell tekintenünk. Szeretnénk a IX. konferencia sikeréhez is teljes erőnkkel hozzájárulni, és ez nemcsak mint dolgozatkészítőeknek és korreferenseknek lesz feladatunk, hanem mint házigazdáknak is.

A IX. Országos Tudományos Diákköri Konferencia Jogi szekciójának vendégülugyanis — mi leszünk.

Szabó Péter

A költői estről

A diákkörök konferenciáján az immár hagyományos lett alkotóköri szerzői esteket mindig nagy várakozás előzi meg. Ezért is volt fájdalmas az a csatlódás, amely a debreceni költői esten a közönséget érte. Amit vártak — tehetséges alkotásokat, szereplésre érett szerzőket, az egyes alkotóköröket megfelelően reprezentáló, igényesen és gondosan válogatott műsort — itt ugyanis nem kapták meg.

Mit kaptak akkor?

Az egyetemi aulában nem volt hangosítás. A 10–12. széksorban már nem lehetett hallani a lámpaláztól amúgy is halkán beszélő szerzőket. A műsor megszerkesztésével senki sem törődött. Furcsán aránytalan és hosszú, a közönség türelmének teherbírással mit sem törődő műsor verődött így össze, aminek esetlegességét olyan szervezési hibák is fokozták, mint amit a vendéglátók a

Záróbal keserű mellékizzel

A Záróbal 25-én, szombat este, a Kossuth Lajos Tudományegyetem diszudvarára hirdették. A zenét a kitűnő lengyel „Minstrele” zenekar szolgáltatja majd — hirdette a meghívó. Előző nap a hangversenyükön hallottuk őket játszani. Játékuk élmény volt. Nem lehetett véletlen, hogy elnyerték a lengyel egyetemek big-beat zenekarainak televíziós- és rádiós fesztiválján az I. díjat. Előre ittunk a medve bőrére. Azt hittük, hogy a záróbalon jól fogjuk magunkat érezni. Sajnos, a záróbal elmaradt. Igaz, volt helyette egy félresikerült kollégiumi buli, amit még a beat-zenekar sem tudott kárpótolni. Az egyik kol-

Hat irodalmi dolgozat

Az irodalmárok közül Tar Ibolya „Orpheus és Szárnyas Zsuzsa” dolgozata volt nagyon érdekes. A tagadás művészi képe Ler-montov lírájában. Nem lehet véletlen, hogy az az orszagos Harmat Márta mellett az ugyancsak orosz szakos Szárnyas Zsuzsa hasonló elemzési kísérlettel próbálkozott. Dolgozata fő erénye, hogy az intuición és a tudományosság ellentétének a feloldására tett figyelemreméltó kísérletet.

Sztrapák Ferenc: Hamisítások és kései kuruc versek című dolgozatában dr. Bodnár Ferenc verselemző módszerét használta fel a Thalyvita felújítására.

Eurydice mitosza Rilke költészetében” című dolgozatát olvasta el. A szép kerek, dolgozat állításait több oldalról is indokolta. Talán ez lehetett az oka, hogy bíráló megjegyzés nem volt.

Náray Zsuzsa: A szépíró Simone de Beauvoir című dolgozata figyelemre méltó segítséget nyújtott Beauvoir képünk teljesebbé tételére. Két stilisztikai dolgozat volt bölcsészkarunkról. Dobos Gyuláné: A humor eszközei Mikszáthnál; és Dobos Gyula: A szóhangulat József Attila költészetében. Az igényes és lelkiismeretes dolgozatokat az elnöklő Szatmáry István dicsérte meg.

KETTEN A LEGJOBBAK KÖZÜL

A József Attila Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karának miniszteri díjasai: Harmat Márta, és Szántó Ferenc.

Harmat Márta díjat nyert dolgozatának címe: L. N. Tolsztoj Anna Karenina című regényének kompozíciója. A dolgozata jelentősége, hogy a hagyományos műelemzés helyett, amely a szellemtörténeti iskola szubjektív szemlélet módjának az ártíftéziseként jöhetett létre, kísérletet

lett objektíven közelíteni az adott művészeti alkotáshoz.

A dolgozata rövidített változatát olvasta fel. Az előadás egyik szenzációja volt, hogy tudományos igényvel bizonyította be: noha Tolsztoj gyűlölte a zenét, paradox módon benne van műveiben, talán az író szándékától függetlenül, a zenei kompozíció. Ez Tolsztoj nagy művész erejét és szerkesztő készségét bizonyítja. Érdekes, hogy — Harmat Márta szavaival — Tolsztojra rendkívül erősen hatott a muzsika, talán ezért is gyűlölte meg annyira. Elemzése bizonyított erejével tisztázta azt a „Karenina Annát” ért vádat, hogy az író voltaképp két regényt írt meg s azt indokolatlanul fűzte egybe.

A felolvasás után jogosan tapsolta meg a szépszájú érdeklődő a dolgozatot. Ertekezésen szövege Saád József és Simoncsics Péter a szegedi bölcsészek részéről. Az egyik ELTE-hallgató opponens megjegyzéseitől különösebb nehézség nélkül sikerült megvédeni részint a szerzőnek, részint a hozzászólóknak a dolgozatot. Jogosan merül fel a kérdés, hogy kinek a hatására választotta Harmat Márta ezt a nálunk még nem általános kutatási módszert, annál is inkább, mert a konferencia tanulsága szerint csak a szegediek próbálkoztak vele. (Szárnyas Zsuzsanna, valamint Csuri Károly—Simoncsics Péter.)

Harmat Márta így felel: — Először másod éves koromban Halász Előd professzor úr előadásain hallottam, hogy az irodalmi műhöz az elemzés ilyen eszközeivel is lehet közelíteni. Később Bonyhai Gábor diákköri dol-

Nagyerdei napok

Idegen állomásra úgy jó érkezni, ha várják az embert. Debrecenhez különben is személyes szorongások fűztek — egyrészt magam is itt próbáltam egy hétig munkát keresni — másrészt Rigó Béla kaján mosollyal hajmeresztő történeteket mesélt indulásunk előtt a legutóbbi debreceni konferenciáról, ahol is Kelemen János és ő féjfelig ácsorogtak az egyik kollégium előcsarnokában, míg végre beüdügték őket négy pesti költővel a befegszobába s amikor másnap reggel Baranyai Ferencel megtépvé kerütek ki az egyik mosdóból, derült ki, hogy a szóbanforgó intézmény leánykollégium.

Minket viszont vártak. Rokonszenves pirosszalagos fiúk s még rokonszenvesebb pirosszalagos lányok. Szőlást is kaptunk. Zökkenő-

mentesen és koedukáltan. Az első pillanatok kicsomagolással és irigykedéssel teltek el, különösen a fiúk sóhajtoztak, a tágas világos, négyzetes szobák látán. Ugy látszik, Debrecenben már előbbre tart a lét, a tudatot majd meglátjuk...

Később kisebb csoportokban nekivágtunk a Nagyerdőnek, de igen fejlett közösségi-érzésünk spontán módon összehozott bennünket a Vigadóban. Az individualista vacsoravendégekhez és monogám párocskákhoz szokott pincér verejtékezett. De mi szívesen vártunk másfél órát is a hagymás rostélyosra, vagy a rántott halra. Témánk volt elég, a kollégiumban hajnalig lógattuk a lábunkat s tízpercenként igértük meg egymásnak, hogy csak még ezt tárgyaljuk meg s utána elteszük magunkat reggelre. De annyi mondanivalónk volt: a legújabb filmekről, aktuális politikai kérdésekről, professzorainkról a természettudományok gyakorlati jelentőségéről, a bölcsészettudományok hasznalatosságáról vagy hasznosságáról, a férfi-nő kapcsolat vulgáris vagy morális problémáiról.

Másnap barátkozás kezdődött a „benszülött” debrecenieikkel és a külföldiekkel. A finnuror szakosok finnekkel, az orosz szakosok kijeviekkel és lengyelekkel. Vélünk egy folyosón Novi Sad-i egyetemisták laktak. (Különben a JATE meghívására vettek részt a konferencián.)

A szegediek másik törzshelye a „Pálma” zenés presz-szó volt. Társaságunkhoz oda-odacsapódtt egy-egy debreceni TTK-s, vagy bölcsész, sőt olyan furcsaság is, akinek történelem és földrajz volt a szakpárosítása. Ez a fiatalember az elragadtatástól csillogó szemmel kérdezte meg tőlem:

— Te mondd, nálatok csupa ilyen klassz lány van?

— Még jobbak is! — feleltem és büszkén kihúztam magam. A Pálmában sokat táncoltunk, a Vigadóban nagyokat ittunk, a menzán jókat ettünk, a Nagyerdőben hangosan énekelünk, ami nem volt teljesen veszélytelen, mert a csendháborítás tényét idéztük elő, de hát ilyenkor még a rendőrök is megértőbbek.

H. G. Y

Máthé Attila

Máthé Attila dolgozata miniszteri díjat kapott: L. Carleson módszer Fourier sorok részletösszegeinek becslésére.

Dr. Daróczy Zoltán akivel a díjazottakról beszélgettem — matematikus lévén — külön felhívta a figyelmei Máthé Attila dolgozatára. Nekem a naiv humán-szakosnak nem a szakmai problémákat vetette fel, hanem az ő szavaival élve: „a pletyka oldalát”. Carleson svéd professzor az elmúlt nyáron a moszkvai matematikus kongresszuson feltűnt dolgozatát, a legnagyobb elismerés ellenére sem fogadták el végül akkor, többen nem hitték a helyességében. Máthé Attila dolgozatában bizonyítja L. Carleson elmélet helyességét. Dr. Daróczy hozzátette, úgy is lehetne fogalmazni, hogy a világon a második a JATE hallgató Máthé Attila, aki sikerrel foglalkozott ezzel a kérdéssel.

Horváthy György

Érthetetlen ez a magatar-

keserű szájját.